

[Paul Holt.]

er en Kendsgerning, som alle, der har Børn, er fortrolige med, at netop Aarene fra 15 Aar op til 18 Aar tit er nogle for en Familieforsørger i økonomisk Henseende særdeles tunge Aar. Det bør derfor tages under Overvejelse, om man ikke kan finde Udvej for at sætte denne Aldersgrænse op.

I øvrigt er hele denne Fremgangsmaade, at lette de økonomiske Forhold for Familieforsørgere gennem Fradrag i den skattepligtige Indkomst, noget tvivlsom. Det er sikkert nødvendigt at se hele dette Spørgsmaal under en betydelig større Synsvinkel. Vi har tidligere haft Lejlighed til at give Udtryk for, at vi mener, hele dette Spørgsmaal om Forsørgerbyrden bør ordnes i Forbindelse med et almindeligt Tilskud til Familier med Børn, et Tilskud, der skulde komme alle i vort Land til gode, for at alle, der har det behov, kan faa Del deri. Vi vil ogsaa for vort Vedkommende udtrykke Ønsket om, at man her i Danmark vil gøre noget alvorligt for dette. Vi mener, at Tiden er inde til at gennemføre en virkelig rationel Ordning af hele Spørgsmaalet om Familieforsørgernes Stilling. Hvis man gaar over til et Børnetilskud til Familieforsørgere, bør det ikke være saaledes, at disse bliver ringere stillet end under Ordningen med Skattefradrag. Saaledes er det f. Eks. i Sverige, at for visse Grupper Vedkommende har det, at man fra Skattefradragordningen gik over til at give direkte Tilskud til Børn, betydet en Forringelse af de økonomiske Forhold. Vi vil haabe, at vi, naar vi nu giver Tilslutning til det foreliggende Lovforslag, samtidig maa have aabnet Vejen for, at hele dette store og vigtige Spørgsmaal bliver taget op til en almindelig Undersøgelse og Overvejelse.

Søren Olesen: Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til Forhøjelsen af Børnefradraget og ligeledes til, at Fradraget for de Hustruer, som har selvstændigt Erhverv, forhøjes i Lighed med, hvad der er sket ved Ændringen i Statsskatteloven. Ogsaa jeg finder, at Minimumsgrænsen for Børnefradrag, 200 Kr., er temmelig lav. Der kan være enkelte Kommuner, hvor man stædigt holder fast ved dette Mindstebeløb, hvad der kommer til at virke uretfærdigt. I det hele taget viser det sig, at der er flere Ting i den kommunale Skattelov, som trænger til at ændres, og vi kommer sikkert til inden længe at foretage en mere gennemgribende Revision. Jeg vil ogsaa gerne her ved denne Lejlighed efterlyse en Revision af Erhvervsskatteordningen. Det er saaledes, at de deri fastsatte Grænsebeløb ikke er ble-

vet reguleret i de senere Aar, hvor Indtægterne er steget en Del. Mange Mennesker, som nu ikke kan flytte paa Grund af Boligsituationen, f. Eks. Arbejdere og andre, som ikke har særlig store Indtægter, rammes af denne Erhvervsskat og har i Forvejen Ulempen ved den lange Vej til Arbejdspladsen.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen, at jeg nok kan se, at Minimumsgrænsen, 200 Kr., ligger noget langt nede. Paa den anden Side tror jeg ikke, det har saa forfærdelig megen Betydning, idet langt de fleste Kommuner med deres Børnefradrag ligger derudover, ja, faktisk udnytter Maksimumsgrænsen. Det kan sikkert være rigtigt, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen var inde paa, at man ogsaa paa dette Omraade giver Kommunerne den Bevægelsesfrihed, det er muligt at give dem.

Jeg skal i samme Forbindelse oplyse, at det Forslag, som foreligger her, inden det blev fremsat, er drøftet meget med de forskellige kommunale Organisationer, og at de alle har givet Tilslutning til dets Fremsættelse. Men naturligvis, der kan ikke være noget i Vejen for, at man ved Tid og Lejlighed tager Spørgsmaalet om de 200 Kr. op til Drøftelse og Overvejelse, og heller ikke for, hvis man bliver enig om det, da at forhøje Beløbet en Smule.

Til det ærede Medlem Fru Ragnild Andersen skal jeg blot sige, at Bestemmelserne om de 15 Aar som Grænsen for, naar Børnefradraget skal ophøre, ikke er fastsat af mig, men findes i Statsskatteloven. Det, som har været min Hensigt med Forslaget her, har været den at gennemføre de i Statsskatteloven gældende Regler med Hensyn til Fradraget ogsaa for Kommuneskattelovens Vedkommende. Det er Statsskattelovens Regler, der har dannet Grundlaget. Jeg finder det derfor rimeligst, hvis man skal drøfte disse Problemer, at denne Drøftelse finder Sted under Forhandling om den førnævnte Lov. Jeg vil være overordentlig betænkelig ved at gaa til det, som det ærede Medlem med Hensyn til Hustrufradraget ønskede, nemlig at gøre det til Pligt for Kommunerne at foretage de 2 000 Kr.s Fradrag. Jeg tror ogsaa, at man roligt kan overlade til de enkelte Kommunalbestyrelser ud fra deres Kendskab til Kommunens Forhold at fastsætte, hvor stort Hustrufradraget inden for den enkelte Kommune skal være.